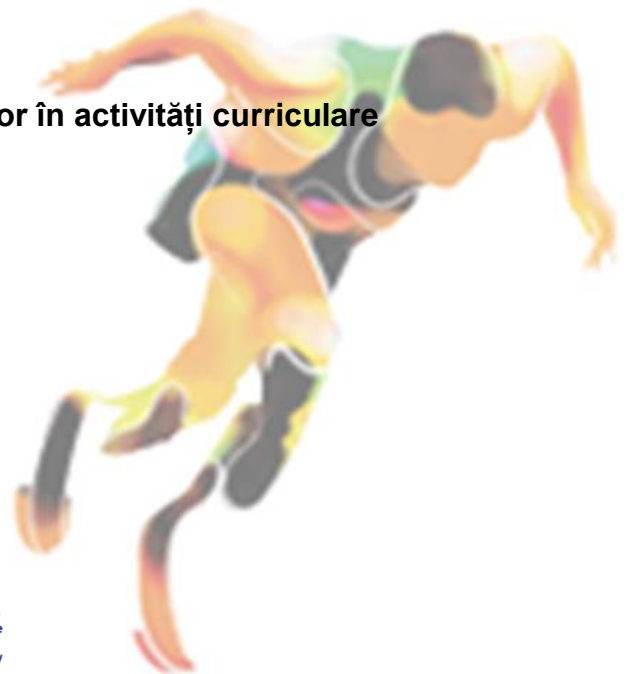

EDUCAȚIE SPORTIVĂ ȘI ȘCOLARĂ

Promovarea și integrarea tuturor sporturilor în activități curriculare

CUPRINS

Introducerea.....	3
1. Cunoașterea aspectelor ariilor tematice.....	3
2. Activități legate de domenii tematice.....	5
3. Comunicarea cu toți actorii implicați.....	6
4. Metode de promovare și proiecte.....	19
5. Cum să proiectăm și să planificăm viitorul.....	22
6. Analiza.....	23
7. Monitorizarea.....	25
8. Evaluarea.....	22
9. Raportarea: de la și spre toți actorii implicați.....	23
10. Colectarea și diseminarea bunelor practici.....	25
Concluzie.....	26

Introducere

Acest ghid se concentrează asupra importanței promovării sportului la nivel școlar și oferă indicații factorilor de decizie politică în acest sens. Factorii de decizie implicați în politica educațională la diferite niveluri, atât la nivel național și local, trebuie să se confrunte cu diferite aspecte legate de sistemul de învățământ în ansamblu și legăturile sale cu formarea cetățeanului și contextul european. Ghidul propune, de asemenea, modul în care să se intensifice integrarea dintre activitățile școlare (atât curriculare cât și extra-curriculare) și activitățile sportive, în scopul de a depăși bariera invizibilă care prezintă adesea școala și sportul ca fiind incompatibile. Ghidul propune măsurile necesare cât și soluții bazate pe cele mai bune practici în domeniu la nivel european, pentru promovarea sportului și a activității fizice ca un instrument benefic pentru îmbunătățirea ofertei de educație școlară.

1. Cunoașterea aspectelor arilor tematice

Scopul acestui capitol este de a introduce strategii și unele abordări relevante care furnizează un impact solid asupra educației școlare și a mediului școlar prin creșterea frecvenței sportului și stilului de viață sănătos în diverse contexte. Cadru legal al acestui capitol se bazează pe documentele și politicile Uniunii Europene, pe de o parte, și pe strategiile naționale pe de altă parte.

Cartea Albă a Sportului -11 Iulie 2007 este prima inițiativă europeană pe scară largă în domeniul sportului, stabilind orientări strategice privind rolul sportului în Uniunea Europeană (UE), în special la nivel social și economic. În Cartea Albă a Sportului, Comisia a subliniat faptul că timpul petrecut în sport, indiferent dacă în lecții de educație fizică școlare sau activități extrașcolare, ar putea duce la beneficii substanțiale de educație și sănătate. Cu toate acestea, se vede clar că, pe de o parte, Comisia Europeană recunoaște valoarea sportului și încurajează diferite țări să creeze condițiile necesare, dar, pe de altă parte, fiecare țară are reguli diferite și diferite moduri de a trata subiectul. Tratatul de la Lisabona UE (articolul 165 din Tratatul de la Lisabona UE din 2009), a schimbat ușor situația, deoarece conferă Uniunii Europene o bază legală pentru o nouă competență în domeniul sportului, care solicită să se dezvolte dimensiunea europeană a sportului. Raportul Eurydice "Educație fizică și sport la școală în Europa" (2013) poate fi considerat ca fiind prima încercare de către Comisia a cartografia situația actuală în activități sportive și a educației fizice la școală în Europa.

Sistemele de învățământ sunt reglementate la diferite niveluri - național, regional și local - și implică o serie de provocări pentru cei care se ocupă de politicile sportive din cadrul programelor școlare și de formare. În unele țări au existat recomandări pentru inițiative legate de sport la nivel național și stabilite de către un minister sau de către autoritățile locale. Strategiile naționale pot cuprinde măsuri, cum ar fi reforma curriculară, sprijin pentru profesori, revizuirea finanțarilor și diverse inițiative regionale sau locale etc. Există abordări diferite în diferite țări, și, uneori, o strategie națională ar putea da greș total, ceea ce înseamnă că autoritățile locale și școlile sunt lăsate să efectueze acțiunile ei înșiși. Cu toate acestea, există, de asemenea, și inițiative coordonate la nivel central, în unele țări, indiferent dacă au sau nu au o strategie națională în zonă.

Sondaje, rapoarte și statistici arată modul în care municipalitățile îmbunătățesc condițiile pentru practicarea sportului. De exemplu, a existat o urmărire regulată în această direcție în Finlanda din 2010. Rezultatele sunt examinate urmărind șase aspecte: implicarea municipalității, gestionarea, monitorizarea și evaluarea, resurse, incluziunea și participarea și în final acțiunile de bază pentru promovarea sportului în rândul cetățenilor.

(http://www.okm.fi/OPM/Julkaisut/2015/liikunnan_edistaminen_kunnissa.html?lang=fi).

Programele naționale lansate de ministere sau autorități locale pot avea un impact important asupra promovarea sportului la nivel educațional. De exemplu, rolul social al sportului este pus în evidență de un larg proiect național "Școlile finlandeze în mișcare" în Finlanda. Programul este unul dintre proiectele-cheie în domeniul cunoașterii și al educației în [Programul de guvernare](#) al Finlandei Scopul guvernului este c proiectul "școlile în mișcare" va fi extins în întreaga țară pentru a asigura o oră de activitate fizică în fiecare zi. Școlile și municipalitățile care participă la program, își pune în aplicare propriile planuri pentru a crește durata activității fizice în timpul zilei de școală. Promovarea activității fizice în rândul copiilor de vârstă școlară constă atât în creșterea timpului de activitate fizică cât și scăderea timpului sedentar, măsuri care urmează să fie întreprinse atât la școală cât și acasă. Această inițiativă de succes a primit, de asemenea fonduri pentru școlile profesionale pentru anul școlar 2016 -2017.

Rolul perceput al educației fizice s-a extins (i s-a acordat un rol în atingerea obiectivelor educaționale mai largi, cum ar fi îmbunătățirea întregii școli, dezvoltarea comunității și efectuarea de schimbări personale de comportament și atitudine) de-a lungul anilor și într-o oarecare măsură, a apărut o re-afirmare a scopurile sale, pe care unii le susțin de mult timp (Ken Hardman, Universitatea din Worcester, Marea Britanie). Stilul de viață sănătos și bunăstarea la școală sunt, de asemenea, foarte strâns legate de dezvoltarea educației fizice în școli. Activitățile cross-curriculare, în plus față de diversele oportunități și opțiuni pentru practicarea sportului pe parcursul și după zilele de școală, ar trebui să motiveze elevii de la începutul carierei lor școlare până la sfârșit. Un suport pentru alegerea individuală a unui stil de viață sănătos și hobby-uri noi ar trebui să fie una dintre acțiunile cheie la nivel guvernamental, iar de acolo ar trebui să fie puse în aplicare în toate programele școlare.

O metodă bazată pe curriculum a fost realizată în mai multe țări. Sportul a fost integrat în programa școlară în diverse moduri. Integrarea sportului în discipline generale și profesionale are obiectivul de a promova sportul în multe aspecte și de a invita profesori de educație fizică dar și profesori de alte discipline să coopereze în planificarea și organizarea de noi abordări. Sistemele educaționale și recunoașterea învățării anterioare, precum și învățarea prin diverse mijloace, ajută foarte mult atunci când se planifică aceste abordări noi și inovatoare. Integrarea sportului în curricula a avut, în primul rând, scopul de a face ca toți elevii din toate nivelurile școlare să se miște și să adopte un stil de viață sănătos. Pe de altă parte, au existat mai multe modele de succes pentru îmbinarea sportului și studiului, ceea ce înseamnă că o atenție deosebită a fost acordată pentru sportivi la nivel superior. În învățământul profesional, mai multe școli au introdus o cale de învățare a sportului, care permite sportivilor să combine antrenamentele și studiile săptămânal. Programele individuale de învățare permit studenților să-și creeze propriul program, în scopul de a finaliza cu succes programul de dublă carieră. Există unele modele importante, care susțin începutul acestui drum și ajută sportivul pentru a-și atinge obiectivul. La început, sportivii, părinții, cluburile sportive, antrenorii, consilierii de orientare și coordonatorul sportiv de la școală fac un contract cu reguli stricte, cu responsabilitățile și sarcinile pentru realizarea programului de dublă carieră. Comunicarea dintre echipa trece prin programul de studiu. În cel mai bun caz, combinația sportului și studiilor este susținută de către ministere sau alte organisme naționale. În Belgia, un program numit " Secțiunea Sport + Școală de Elită" permite sportivilor de la un nivel superior posibilitatea de a combina un curriculum în opțiunea aleasă (limba latină, matematică, științe, economie ...) cu practicarea intensivă a sportului ales, datorită unui program bine adaptat. Succesul acestei inițiative se bazează pe o cooperare strânsă între liderii de sport, școală, elevii și părinți. Trebuie amintit totuși că autoritățile educaționale au oferit posibilitatea de a aranja aceste modalități opționale de a studia, permițând școlilor să sprijine elevii prin furnizarea de opțiuni și dându-le o anumită libertate în a-și alege studiile.

Resurse virtuale:

Cartea alba a Sportului la nivel European – 2007:

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=URISERV:I35010>

Raportul Eurydice despre Educație Fizică și Sport în școlile din Europa

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/150EN.pdf

URHEA – Academia Metropolitană NOC a Sporturilor de Elită:

<http://www.urhea.fi/>

Liikkuva koulu – Școlile finlandeze în mișcare:

<http://www.liikkuvakoulu.fi/in-english>

Programul Guvernamental în Finlanda (Mai, 2015):

http://valtioneuvosto.fi/documents/10184/1427398/Ratkaisujen+Suomi_EN_YHDISTETTY_netti.pdf/8d2e1a66-e24a-4073-8303-ee3127fbfcac

Educație Fizică: “Viitorul nu mai e ce-a fost!”:

http://w3.restena.lu/apep/docs/CC/Hardman_Luxembourg1.pdf

Promovarea sportului în comunități / Liikunnan edistäminen kunnissa 2010-2014 (în finlandeză):

http://www.okm.fi/OPM/Julkaisut/2015/liikunnan_edistaminen_kunnissa.html?lang=fi

“Secțiunea Sport + Școală de Elită”: caz de bune practice în Belgia:

http://notonlyfairplay.pixel-online.org/BP_iniziatives_report.php?id=14&cou=1&spo=0&aim=0

2. Activități legate de domeniul tematic

În acest capitol ne vom concentra pe rezultatele obținute din cercetări dar și din experiențe concrete legate de activități sportive și curricula educațională.

Există mai multe cercetări, studii și rapoarte disponibile cu privire la acest domeniu tematic. Multe din ele s-au concentrat pe identificarea relației dintre sport și școală. Un rezultat cu care toți cercetătorii sunt de acord este că activitatea fizică are un efect benefic asupra sănătății fizice și mentale a copiilor. Activitatea fizică susține, creșterea cognitivă, motorie, fizică, socială și etică a copiilor dar și dezvoltarea în multe feluri. Există diverse opțiuni disponibile pentru a spori activitatea fizică la școală: creșterea timpului menit educației fizice; evenimente sportive; activități fizice în timpul pauzelor școlare și atunci când elevii călătoresc între casă și școală. Aceste activități completează activitatea fizică din timpul zilei de școală și ajută elevii să adopte un stil de viață activ fizic. Autoritățile la nivel național și local ar trebui să ajungă la niște concluzii pe baza acestor rezultate și ar trebui să aducă acțiuni concrete pentru a încuraja școlile să încerce noi modalități de a integra sportul ca o parte naturală a studiului și a școlii la fiecare nivel.

Politicile operaționale pot fi stabilite prin schimbul de activități comune între diferiți actori. De exemplu, la nivel municipal diferite tipuri de școli pot coopera, pot face schimb de resurse și astfel să ofere mai multe opțiuni elevilor. O cooperare strânsă între rețelele școlare și autorități poate ajuta atunci când politicile sau investițiile locale sunt afectate. Școlile pot folosi săli de sport municipale și alte echipamente care lărgesc, de asemenea, varietatea acțiunilor. Împreună cu asociațiile sportive locale, școlile pot influența, de asemenea, obținerea de sprijin financiar pentru facilități sportive, sprijin în antrenare și burse sportive pentru tinerii sportivi. De asemenea, autoritățile locale, alte părți interesate din domeniul sportului, cum ar fi comitetele olimpice, federații sportive, asociații și fundații și școli pot contribui la furnizarea de activități extracurriculare. Uneori, furnizarea de activități extracurriculare poate fi inclusă, de exemplu, în proiectele educaționale în care școlile de multe ori propun, organizează și finanțează activități.

Există mai multe inițiative de succes în Europa, care au adunat o rețea mare de operatori locali sau chiar naționali. Inițiativele durează uneori doar pentru o anumită perioadă de timp, dar, dacă au succes, acestea pot fi extinse spre operatori și locuri noi sau pot fi chiar încorporate în organizațiile de formare ca o acțiune permanentă.

“Competiția Orașul Prato – Sport Școlar/ Expresivitate/ Ateliere de Educație Fizică” este un exemplu impresionant de colaborare între municipalități, oficiul de educație din provincial, școli locale și alți agenți. Scopul rețelei este să promoveze un stil de viață sănătos și să răspândească cultura cunoștințelor educației fizice prin promovarea participării egale printre alte obiective.

În Finlanda, studenții de la școli vocaționale sunt încurajați să practice sporturi cu bucurie și plăcere, dar și să își găsească sportul care îi satisface cel mai mult, prin încercarea diferitelor opțiuni posibile, ca parte a studiilor. Asociația Culturală și Sportivă a Educării și Formării Vocaționale în Finlanda, SAKU, este o organizație a asociațiilor și colaborărilor culturale și sportive din cadrul educației vocaționale finlandeze. Membrii asociației sunt 67 de furnizori de educație vocațională (87 % din totalul educației vocaționale în Finlanda). SAKU oferă activități atât pentru personal cât și pentru studenți. Scopul SAKU este de a promova capacitatea de muncă și starea de bine, să lucreze împreună și bucuria de a trăi în învățământul profesional. Evenimentele sportive anuale organizate de SAKU împreună cu școlile profesionale din rețea sunt un exemplu excelent de cooperare a unei asociații și școli la nivel național.

Există, de asemenea, rețele locale de școli care oferă metode speciale de învățare a sportului pentru cei care practică sport la un nivel superior. Un exemplu este Metropolitan NOC Elite Academy Sport (URHEA), aprobat de Comitetul Olimpic finlandez, care cooperează strâns cu Unitatea de Înaltă Performanță (HPU). Este o rețea de cooperare, care sprijină antrenamentele și exercițiile fizice de zi cu zi ale sportivilor, ajută la găsirea echilibrului între sport și școală, dezvoltă condiții pentru tinerii sportivi de a practica sportul și aduce expertiza metodei de antrenare în viața de zi cu zi a antrenorilor și a sportivilor. Ideea principală a URHEA este că "Trăind mai bine în viața de zi cu zi, vă îmbunătățiți performanțele".

Un astfel de exemplu interesant vine din Polonia: "WF z Klasa" este un program al Centrului de Educație Civică din Varșovia, implementat cu suportul "Gazeta Wyborcza" și a portalului Sport.pl. Acțiunile sunt co-finanțate de Ministerul Sportului și Turismului și programul se află sub patronajul onorific al Ministerului Educației, Ministerului Sportului și Turismului și Ministerului Sănătății. Proiectul a fost implementat în septembrie 2013. De la început au participat aproape 3.000 de școli, 10.000 de cadre didactice și 440.000 de elevi din școlile primare, gimnaziale și liceele din întreaga Polonie. Se poate observa că, atunci când ministerele sunt implicate și sprijină acțiuni, are un impact mult mai mare decât cel format în urma unor acțiuni separate, individuale.

Un alt exemplu care acoperă o mare parte din Europa este MoveWeek (Săptămâna Mișcării), un eveniment anual sportiv care are loc timp de o săptămână, în diferite țări, în același timp. Această dimensiune europeană sporește semnificația sportului și a stilului de viață sănătos și încurajează noi abordări pentru evenimente sportive precum și participarea și dezvoltarea experiențelor sportive de către marile rețele de operatori, atât la nivel național și european. Această inițiativă se referă la mai multe tipuri de acțiuni: mese rotunde, evenimente sportive locale, sarcini pentru anul școlar, documentarea activităților și a rezultatelor etc. Obiectivul principal al proiectului este acela de a consolida funcția educațională a educației fizice și de a promova activitățile sportive pentru studenți. Proiectul include activități care au ca scop dezvoltarea abilităților sociale prin includerea studenților în discuțiile cu privire la activitățile sportive școlare. În plus, există, de asemenea, ideea organizării de evenimente sportive care vizează integrarea diferitelor comunități și grupuri sociale.

Resurse virtuale:

Un document UNESCO ce se referă la câteva posibile arii de intervenție:

<http://www.unesco.org/new/en/social-and-human-sciences/themes/physical-education-and-sport/quality-physical-education/>

Liikunta ja oppiminen (în finlandeză) și Activitate Fizică și Învățare (în engleză):

http://www.oph.fi/julkaisut/2012/liikunta_ja_oppiminen

<http://www.sakury.net/>

“Competiția Orașul Prato - Sport Școlar/ Expresivitate/ Ateliere de Educație Fizică”, caz Italia:

http://notonlyfairplay.pixel-online.org/BP_iniziatives_report.php?id=24&cou=5&spo=0&aim=0

WF z Klasa (Educație Fizică în Clasă); caz Polonia:

http://notonlyfairplay.pixel-online.org/BP_iniziatives_report.php?id=120&cou=6&spo=0&aim=0

3. Comunicarea cu toți actorii implicați

Comunicarea între părțile interesate

Obiectivele proiectului sunt promovarea incluziunii sociale, a egalității de șanse și conștientizarea importanței activității fizice, prin creșterea participării și acces egal la sport pentru toți. În vederea atingerii acestui obiectiv general, ne-am identificat obiectivele noastre specifice, după cum urmează:

- Promovarea conștientizării importanței sportului la școală printr-o mai bună integrare a educației fizice în programa școlară
- Consolidarea sportului ca mijloc de promovare a incluziunii sociale a tuturor elevilor
- Promovarea unei abordări etice a sportului și a activității fizice
- Promovarea unei imagini de ansamblu cuprinzătoare a ofertei de sport

În acest sens, suntem conștienți de faptul că factorul cel mai important de succes în managementul de proiect este o comunicare eficientă cu toate părțile interesate. De asemenea, o comunicare eficientă conduce la proiecte și mai reușite, permițând organizațiilor să devină performante. Comunicarea este un element cheie, care trebuie să fie aplicat în mod eficient pe parcursul duratei unui proiect. Pe tot parcursul proiectului, părțile interesate trebuie să fie informate cu privire la progresele realizate și cu privire la orice probleme de proiect care se ivesc în timpul execuției. Se știe că, fără un plan de comunicare solidă și o strategie, va fi imposibil de a păstra toată lumea la zi și în cunoștință de cauză.

În plus, pentru că există diferite părți interesate, cu așteptări diferite, metoda de comunicare poate varia de la unul la altul, prin urmare, un plan de comunicare standard nu poate fi eficient pentru noi.

O echipă de proiect poate fi un grup destul de divers de oameni, care sunt strânși împreună pentru a oferi un beneficiu personalizat și unic pentru alte organizații.

Toate proiectele sunt fluide prin natura lor și în continuă schimbare, prin urmare, echipa de proiect are nevoie să ia în considerare schimbările și provocările pe tot parcursul drumului până la sfârșitul proiectului, și să se asigure că echipa și părțile interesate sunt pe deplin la curent cu problemele și progresele înregistrate, astfel încât nu vor exista surprize neplăcute pe parcursul execuției.

Prin urmare, pentru a se asigura că o comunicare eficientă este aplicată pe parcursul întregului proiect și pentru a depăși provocările apărute pe parcurs, un plan de comunicare ar trebui să fie încorporat în etapa de planificare a proiectului. Atunci când face acest plan de comunicare, ar trebui să fie luate în considerare următoarele puncte:

- Ce fel de comunicare este necesară? (Ședințele de management, întâlnirile echipelor, rapoartele de management, evidența proiectelor)
- Cu cine trebuie comunicat? (părțile interesate)
- Cât de des este necesară comunicarea? (frecvența comunicării)
- Ce trebuie să fie comunicat? (Rapoarte, procese verbale ale ședințelor, rezumat sau detalii)

Acest tip de plan de comunicare standardizat ar trebui să fie adoptat și, pentru a fi eficace și eficient, planul de comunicare trebuie să fie proiectat să fie adaptabil și potrivit pentru toate părțile interesate.

Planul de comunicare ar trebui să fie adaptat în mod corespunzător, pentru că o comunicare eficientă înseamnă că informațiile sunt furnizate în formatul potrivit, la momentul potrivit, pentru publicul potrivit, și cu impactul potrivit, iar mijloacele eficiente de comunicare sunt cele care furnizează numai informațiile care sunt necesare. În plus, planul trebuie să fie menținut și actualizat pe parcursul întregului ciclu de viață al proiectului, dacă există modificări.

Există numeroase instrumente care pot fi utilizate pentru a adapta mai bine comunicarea în proiect. De exemplu, pentru analiza părților interesate, o rețea de Autoritate/Interes poate fi utilizată în cazul în care părțile interesate sunt grupate în funcție de nivelul lor de autoritate și nivelul lor de interes, în ceea ce privește rezultatul proiectului. Odată obținută analiza, managerul de proiect poate evalua modul în care părțile interesate principale sunt susceptibile să reacționeze sau să răspundă în diferite situații, pentru a planifica modul de influențare pentru a spori sprijinul lor și pentru a atenua efectele negative potențiale.

Un alt instrument care poate fi aplicat pentru a îmbunătăți comunicarea în ceea ce privește problemele referitoare la proiect este crearea unei diagrame tip "os de pește" (fish bone). Fiecare os este etichetat cu o problemă și apoi este defalcat în continuare, analizând cauzele pentru fiecare problemă. Acest instrument este simplu, dar eficient, pentru a ajunge repede la problema reală.

Utilizarea unei diagrame RACI poate fi, de asemenea, foarte utilă în promovarea comunicării sănătoase în echipa de proiect. RACI este un acronim pentru Responsible, Accountable, Consulted and Informed (Responsabil, Răspunzător, Consultat și Informat). Graficul asigură faptul că cel puțin o persoană este responsabilă pentru fiecare categorie, dar și îi ajută pe alții să vadă rolul lor în asistarea persoanei responsabile în îndeplinirea sarcinilor de serviciu. Acest lucru împiedică comunicarea inutilă și care doar întrerupe ritmul de muncă.

În concluzie, subliniem că o comunicare eficientă este într-adevăr importantă pentru un proiect de succes și, în scopul de a realiza o comunicare eficientă, planificarea comunicării este esențială. Utilizarea instrumentelor și punerea proceselor în loc pentru a asigura o comunicare eficientă de zi cu zi în timpul execuției proiectului va depăși provocările și de a contribui la un proiect reușit.

Ce rol pot factorii de decizie să ia în acest proces de construcție a comunicării și creării de rețele și conexiuni?

În termeni generali, factorii de decizie politică face referire în general la persoanele alese sau numite în funcție la un anumit nivel de guvernare, precum și șefii de personal și alți angajați, care joacă un rol major în procesul politic. Astfel, factorii de decizie politică au nevoie de informații detaliate cu privire la fiecare etapă a proiectului de a lua decizii politice bune. Interacțiunile între toți participanții și factorii de decizie politică fac parte dintr-un proces dinamic și iterativ pe care îl putem numi transfer de cunoștințe. Un obiectiv major al transferului de cunoștințelor este de a crește probabilitatea ca rezultatele proiectului vor fi utilizate în deciziile politice și în practică. În mod ideal, dezvoltarea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor publice ar trebui să fie privite ca o responsabilitate partajată între toți participanții la proiect și factorii de decizie politică. Procesul de elaborare a politicilor publice este un ciclu continuu cu trei faze. Aceste faze sunt:

- formularea politicilor, care presupune stabilirea agendei și dezvoltarea legislației.
- punerea în aplicare a politicilor, care implică elaborarea reglementărilor și decizii operaționale, care vin după trecerea noii legislații.
- Modificarea politicii, are loc atunci când consecințele politicilor existente duc la elaborarea unor noi politici. Chiar și deciziile politice care sunt corecte atunci când sunt făcute trebuie să se adapteze în timp la circumstanțele în schimbare

Participanții la proiect sunt conștienți de importanța comunicării rezultatelor proiectului către factorii de decizie politică și practicienii la nivel european, național și local. Factorii de decizie trebuie să aibă acces la procesul de proiect actualizat, rezultatele cercetării și documentele-cheie, în scopul de a lua decizii și de a formula politici adecvate, atât la nivel național, cât și european. În această lumină, practicienii vor avea nevoie, de asemenea, să aibă acces la rezultatele proiectului, în scopul de a ține

la curent cu cele mai recente evoluții. Echipele de proiect le vor oferi informații care sintetizează rezultatele proiectului, cu accent orientat spre dezvoltarea politicilor.

Factorii de decizie politică și practicienii abordați de acest proiect sunt responsabilii politici, părțile interesate, funcționarii publici, practicienii profesioniști și politici și politicienii la nivel local, național și european.

Contribuțiile la factorii de decizie politică și practicienii vizați se vor realiza prin reunirea cercetării de înaltă calitate, în vederea consolidării dialogului dintre factorii de decizie și cercetători, prin:

- Organizarea întâlnirilor de dialog politic, seminarii și conferințe pentru experți, unde cercetătorii, factorii de decizie politică și organizațiile societății civile vor avea posibilitatea de a se întâlni și de a face schimb de opinii.
- Pregătirea rezumatelor de politică - analize concise, orientate spre politici de probleme de actualitate, în scopul de a face observații cu privire la punctele de vedere ale cercetătorilor din proiect în procesul de elaborare a politicilor.
- Producerea materialelor de răspândire constând în: broșuri, foi de prezentare și publicații mici.

Implicarea tuturor actorilor din dimensiunea națională și locală

Scopul implicării tuturor actorilor este de a crește răspândirea obiectivelor proiectului, ideilor și măsurilor cuprinse în proiect. Este de așteptat ca actorii locali să se bazeze pe proiect; comunitatea, autoritățile locale și regionale sunt așteptate să păstreze actorii locali informați și să asigure implicarea acestora în proiect.

Pe baza acestei comunicări, echipa de proiect va lua inițiative pentru a dezvolta o implicare mai bună a actorilor de la nivel local. Împreună cu reprezentanții la nivel european ai actorilor regionali și locali, echipa de proiect va încuraja implicarea autorităților locale și regionale în toate etapele procesului: formulare, implementare și răspândire.

Alege modul corect de a comunica

După cum s-a menționat mai devreme, comunicarea este cea mai importantă componentă în cadrul oricărui proiect. Succesul celor mai multe proiecte, fie realizate de către o echipă de proiect dedicată sau de o echipă inter-departamentale, depinde de un set de abilități de comunicare și tehnici cruciale. Destul de interesant, știm că reușita unui proiect depinde de comunicarea și interacțiunea umană.

De-a lungul proiectelor, trebuie avut în vedere că comunicațiile de proiect se referă la comportamentul și tehnicile specifice folosite pentru a motiva, conduce, delega, și raporta a tuturor părților interesate care lucrează la proiect. Există trei canale de comunicare clare care vor trebui să fie stabilite odată ce proiectul a început. Gestionarea și îmbunătățirea acestor canale va crește dramatic șansele de succes. Aceste canale de comunicare sunt:

• Canalul ascendent:

- Comunicare către directorii seniori
- Evidențierea de probleme, riscuri și excepții
- Instrumente folosite: rapoarte excepționale, rapoarte de situație săptămânale, plan de proiect, actualizări e-mail, ședințe față în față, plan de comunicare

• Canalul lateral:

- Comunicarea cu participanții, membrii echipei și manageri funcționali
- Negocieri pentru resurse, bugete și alocări de timp
- Instrumente folosite: plan de comunicare, rapoarte de muncă, contracte, email-uri

• Canalul descendent:

- Îndruma echipa de proiect
- Evidențierea sarcinilor în așteptare, sarcinile programate, date și informații de timp generale
- Instrumente folosite: dialog verbal, agende, e-mail, dosarul proiectului, planul de proiect

Resurse online:

Promovarea sportului și îmbunătățirea sănătății în țările Uniunii Europene: o analiză a conținutului politic pentru a sprijini acțiunile în acest scop

http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0006/147237/e95168.pdf/

Sport și dezvoltare este un site care este dedicat în întregime "sportului și dezvoltării". Este un instrument de resurse și de comunicare on-line.

http://www.sportanddev.org/en/learnmore/sport_education_and_child_youth_development2/physical_education_in_schools/

Acest ghid on-line a fost dezvoltat pentru a informa și furniza educație fizică de calitate pentru toate vârstele, de la primii ani de învățământ până la învățământul liceal.

<http://unesdoc.unesco.org/images/0023/002311/231101E.pdf>

4. Metode de promovare și proiecte

Acest capitol urmărește să ofere o trecere în revistă a experiențelor, a proiectelor și a propunerilor pe tematica ghidurilor. Materialele scot în evidență faptul că politicile școlare eficiente ce promovează activitatea fizică necesită conducere strategică la nivel național. Punctele principale ale acestor politici includ:

- Stabilirea unei echipe de coordonare menite să ghideze dezvoltarea politicilor școlare, implementarea lor, monitorizarea și evaluarea;
- Dirijarea unei analize temeinice;
- Dezvoltarea unui plan de lucru și a unui sistem de monitorizare;
- Stabilirea obiectivelor;
- Diseminarea politicilor.

Echipele de coordonare mizează să faciliteze și să promoveze echipa comună a tuturor participanților relevanți de la toate nivelurile (regional, local și național). Rolul său principal rezidă în ghidarea dezvoltării politicilor școlare, implementarea, monitorizarea și evaluarea lor. Își preia responsabilitatea de a advoca și ghida politici, acțiuni (inclusive cercetare) și strategii implementate de către diverși participanți. De asemenea coordonează acțiunea participanților la diverse niveluri administrative (național, regional și local) și monitorizează diverse programe centrate pe promovarea mîncatului sănătos și a activității fizice în școli, raportând regulat.

Dirijarea unei analize temeinice este esențială pentru dezvoltarea politicilor, fapt ce ajută creatorii de politici să înțeleagă mai bine nevoile, resursele și condițiile și să prezinte ariile țintă pentru dezvoltarea politicilor. Analiza se bazează pe informații cantitative și calitative legate de activitatea fizică, cunoaștere, atitudini, convingeri, valori, comportamente și condiții ale elevilor asociați cu activitatea fizică, dar și pe o analiză a programelor guvernamentale existente, mai ales cele care adresează promovarea activității fizice în școli, și care specifică informațiile existente în curriculum privind activitatea fizică, resursele disponibile și capacitatea curentă a țării de a promova mîncatul sănătos și activitatea fizică în școli.

După formarea unei echipe naționale de coordonare, determinarea rolului său specific și conducerea unei analize temeinice, echipa este încurajată să dezvolte un plan de lucru pentru a implementa politicile adecvate în școli. Monitorizarea și evaluarea sunt vitale pentru a măsura eficiența politicilor puse în practică în școli.

Un astfel de plan de lucru include:

- Stabilirea obiectivelor
- Selectarea
- Opțiuni de politici
- Implementarea politicilor

- Opțiuni cu suportul participanților
- Monitorizarea și evaluarea politicilor naționale privind școlile

Stabilirea obiectivelor este necesară pentru a clarifica ce anume urmărește intervenția să obțină și să evalueze în ce măsură obiectivul dorit a fost atins. Aceste obiective ar trebui să fie clare, cuantificabile, posibile, relevante și ar trebui atinse într-un interval anume de timp.

Diseminarea pe o scară largă a politicilor naționale privind școlile este necesară pentru a ajunge la publicul țintă și pentru a promova activitatea fizică în școli. Diseminarea poate fi făcută prin canale formale și informale (în mediul fizice, electronic, evenimente locale/regionale, persoane influente, persoane-model, persoane celebre/populare, reprezentanți, etc.)

Materialul propune o serie de sfaturi utile pentru creatorii de politici asupra cum să elaboreze propriile politici, programe și inițiative, cât și cele mai bune practici de urmat.

The materials highlight that successful promotion of programmes used by professionals have often
Materialele pun în lumină faptul că promovarea de succes a programelor puse în practică de profesioniști mereu tind să cuprindă:

- O combinație de lecții suplimentare de educație fizică (activități inter-curriculare)
- O varietate de abilități de predare
- Crearea timpului pentru elevi
- O abordare cu mai multe componente pentru promovarea activităților de educație fizică
- Creșterea varietății oportunităților de activitate fizică
- Încurajarea activității cluburilor
- Elemente distractive/ ce urmăresc ca tinerii să se simtă bine
- Activități ce dau încredere fac să le placă ceea ce fac.
- Crearea de oportunități care să încurajeze tinerii să petreacă mai mult timp făcând activități fizice (nu doar pentru două ore la școală/pe zi).
- Asigurarea că activitățile sunt adecvate.
- Încurajarea părinților să își susțină copiii în a fi activi prind distribuirea de informații asupra beneficiilor aduse de sporturi.
- Implicarea părinților în activități sportive și crearea de oportunități în acest scop.
- Crearea de oportunități pentru copii să participe cu familiile în activități.
- Lucrul cu copiii/adolescenții să identifice ce anume îi motivează să fie activi și să participe în activități sportive.
- Încurajarea adolescenților să se implice în procesul de decizie și structurare a activităților sportive.

Guvernele și diversele niveluri de administrație joacă un rol crucial în obținerea unei schimbări de lungă durată în sectorul sănătății publice și a bunăstării. Promovarea activității fizice la nivel național este un proces complex: pe de o parte, responsabilitatea este împărțită între diverse sectoare, precum cel al educației și sportului sau al culturii; pe de altă parte, este influențată de deciziile luate în alte sectoare, precum cel al transportului, planificării urbane și al finanțelor. De aceea o gamă largă de instrumente politice ar trebui considerate pentru a promova activitatea fizică pentru sănătate și bunăstare, precum:

- Regulamente bine definite și abordări ce pot ajuta în obținerea nu numai a unui mediu propice dar și stimulente financiare. O abordare socio-culturală este necesară pentru a promova în mod eficient activitatea fizică. Acest lucru înseamnă nu numai asigurarea unui început bun în viață oricărui copil, dar și prevenirea comportamentelor nesănătoase care adeseori sunt stabilite în copilărie și adolescență. Acest lucru începe prin asigurarea activității fizice înainte și în timpul sarcinei și continua cu nivelul potrivit de activitate fizică pentru copii și părinți.
- Abordări inovative de a promova activitatea fizică printre copii, adolescenți și adulți, inclusiv ajungerea la ei în recreație și timpul liber.

Activitatea fizică pentru copii și adolescenți poate acoperi o gamă largă de activități și medii, inclusiv sporturile și sălile de gimnastică/fitness, cluburile de cercetași și alte cluburi de tineret, alergatul, alpinismul și alte întreprinderi în aer liber. O serie întreagă de instrumente politice și acțiuni ar trebui luate în considerare:

- Încurajarea oamenilor și a comunităților prin intermediul mediilor ce susțin sănătatea și prin participare;

- Promovarea abordărilor integrate, pe mai multe sectoare și bazate pe parteneriat;
- Asigurarea adaptabilității programelor de educație fizică (a intervențiilor) în diverse contexte;
- Folosirea strategiilor bazate pe evidențe pentru a promova activitatea fizică și pentru a monitoriza implementarea continuă și impactul;
- Promovarea activității fizice pentru adulți, copii și adolescenți ca parte din viața de zi cu zi, inclusiv în contextul transportului, al timpului liber, la locul de muncă și prin sistemul de sănătate (reducerea traficului auto și creșterea frecvenței mersului pe jos și pe bicicletă) ;
- Folosirea legislației și a altor instrumente pentru a promova activitatea fizică în grădiniță și în școală. Inițiativa ar putea să includă infrastructura necesară pentru a susține activitatea fizică, precum terenurile de joacă, pauzele active, joaca liberă și activitățile extracurriculare.
- Asigurarea implementării naționale a orelor de educație fizică de calitate și a programelor de promovare a activității fizice în grădinițe și școli, luând în calcul responsabilitățile administrative, politice și cele ale diverselor sectoare. Acestea includ stabilirea mecanismelor potrivite de monitorizare și explorarea modurilor inovative de a obține finanțare sustenabilă prin investiții fără conflicte de interes.
- Asigurarea unui număr potrivit de ore de educație fizică, în concordanță cu dovezile științifice și cu bunele practici existente. Orele de curs ar trebui să integreze o varietate de activități și competențe, ce variază de la conținutul informațional despre activitatea fizică până la mobilitate și mișcare, lucru în echipă și aspecte competitive ale sportului, astfel încât toți copiii și adolescenții să se poată bucura de activitatea fizică, indiferent de preferințele lor și de nivelul lor de pregătire fizică, și să poată să beneficieze într-un mod sănătos. O astfel de abordare ar oferi și abilitățile și atitudinile pozitive care susțin copiii și care permit acestora și adolescenților să ducă o viață activă fizic și va susține perfecționarea abilității de mișcare fundamentale.
- Considerarea extinderii politicilor ce privesc familiile ca acestea să ofere informații viitorilor părinți și tinerilor familii despre importanța activității fizice în timpul sarcinii și pentru copiii mici.
- Îmbunătățirea accesului la facilitățile de activitate fizică și a ofertelor, în special pentru categoriile vulnerabile.
- Oferirea de oportunități egale pentru practicarea activităților fizice indiferent de sex, vârstă, salariu, educație, etnicitate sau dizabilitate;
- Îndepărtarea barierelor și facilitarea activităților fizice.

Resurse online

<http://www.sportsandplay.com>

Acest rezumat pune împreună rezultatele cercetărilor existente, dar și strategii practice ce subliniază abordări recomandate și acțiuni pentru promovarea eficientă a activității fizice în rândul copiilor până în 12 ani.

Tineri adulți, strategii practice pentru promovarea activității fizice,

<http://www.bhfactive.org.uk/files/2171/Young%20People%20practice%20briefing.pdf>

Acest rezumat însumează rezultatele cercetărilor existente, dar și strategii practice ce subliniază abordări recomandate și acțiuni pentru promovarea eficientă a activității fizice în rândul copiilor până în 18 ani.

Primii ani – recomandări pentru practici și politici,

<http://www.bhfactive.org.uk/early-years-resources-and-publications-item/17/485/index.html>

În aceste pagini BHFNC oferă recomandări bazate pe dovezi și sugestii pentru acțiuni care ar trebui considerate când se planifică, dezvoltă și promovează inițiativa de activitate fizică pentru anii timpurii.

Primii ani – resurse de promovare a activităților fizice

<http://www.bhfactive.org.uk/early-years-resources-and-publications-item/17/486/index.html>

Informații și resurse cheie de la British Heart Foundation și BHFNC pentru a promova activitatea fizică în anii timpurii

Victoria Ivarsson, *Cele mai bune practici în sport și în activitatea fizică*, Examinarea celor cinci *Politici Naționale asupra Sportului* pentru promovarea sănătății. Importanța *Activităților fizice* pentru politicile publice.

www.bag.admin.ch/themen/.../index.html

This study aims to demonstrate the complementarity of sports and health policy. The complementarity is shown by comparing and contrasting the health-enhancing physical activity (HEPA) promotion policies of several countries with varying approaches.

WHO, *Format de politici școlare* <http://www.who.int/dietphysicalactivity/SPF-En.pdf>

Scopul *Formatului de politici școlare DPAS* este de a ghida creatorii de politici la nivel național și sub-național în dezvoltarea și implementarea politicilor ce promovează mâncatul sănătos și activitatea fizică în mediul școlii prin schimbări ale mediului, ale comportamentului și al educației. Acest format este unul dintre instrumentele pe care WHO îl produce și diseminează pentru a asista Statele Membre și participanții în implementarea DPAS. Acest document descrie elementele principale ale dezvoltării și implementării unei politici școlare DPAS naționale sau sub-naționale. Capitolul 2 descrie cum să se înceapă crearea unei politici școlare. Capitolul 3 se concentrează pe diversele opțiuni de politici disponibile creatorilor de politici. Capitolul 4 explică cum să fie integrați participanții. Capitolul 5 oferă instruire asupra monitorizării și a evaluării.

Ross C. Brownson, PhD, Elizabeth A. Baker, PhD, MPH, Robyn A. Housemann, PhD, MPH, Laura K. Brennan, MPH, and Stephen J. Bacak, MPH, *Factorii de mediu și politici ce determină activitatea fizică în Statele Unite*, http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0006/147237/e95168.pdf

Acest studiu examinează modelele descriptive în mediul perceput și determinanții politici ai activității fizice și asocierea dintre factori și comportament.

WHO, *Promovarea sportului și îmbunătățirea sănătății în țările Uniunii Europene: o analiză a conținutului politicilor ce susțin activitatea*,

http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0006/147237/e95168.pdf

Promovarea sportului joacă un rol foarte important în susținerea nivelului de reușită recomandat vis-à-vis de activitatea fizică în rândul populației europene. Miza acestui document este de a susține avansurile făcute în crearea de politici pentru promovarea activităților fizice subliniind dezvoltările recente la nivelul politicilor naționale în domeniul promovării sportului, cu accentul pus pe sinergii și discrepanțe în promovarea activităților fizice sănătoase. Documentul prezintă și discută rezultatele de bază ale conținutului unei analize despre cele mai recente strategii la nivel național privind sporturile în Statele Membre ale Uniunii Europene și propune zece puncte cheie pentru creatorii de politici.

Dezvoltarea politicilor eficiente și a programelor,

http://www.un.org/wcm/webdav/site/sport/shared/sport/SDP%20IWG/Chapter7_DevelopingEffectivePoliciesandPrograms.pdf

Programul Sport pentru Dezvoltare și Pace va cuprinde mobilizarea parteneriatului cu o gamă largă de actori, inclusiv organizații sportive, ONG-uri, sectorul privat și agenții multilaterale, va favoriza expertiza, va controla resursele, și va coordona activitățile programului și activitățile de formare.

UNESCO, *Contribuțiile educației fizice de calitate la educația secolului 21*,

<http://www.unesco.org/new/en/social-and-human-sciences/themes/physical-education-and-sport/policy-project/>,

Practic pentru a susține guvernele să dezvolte politici educaționale incluzive, centrate pe copii și care să susțină achiziționarea abilităților, UNESCO a dezvoltat un pachet de resurse în parteneriat cu [Comisia Europeană](#).

Alfred Rütten, Karim Abu-Omar, Peter Gelius, Susie Dinan-Young, Kerstin Frändin, Marijke Hopman-Rock, Archie Young, *Evaluarea politicilor și dezvoltarea lor pentru promovarea activităților fizice: rezultatele unui studiu intervențional explorativ din 15 Națiuni*,

<https://health-policy-systems.biomedcentral.com/articles/10.1186/1478-4505-10-14>

Acest articol urmărește să raporteze asupra unui proiect de cercetare European care mizează să evalueze și să dezvolte politici organizaționale, bazate pe dovezi pentru promovarea activității fizice în rândul oamenilor în vârstă.

Comisia Europeană de sport 2014 *Parteneriate colaborative în domeniul sportului*,
<http://www.spordiinfo.ee/est/g58s477>

Acest site prezintă proiectele europene selectate pentru finanțare bazate pe parteneriate de colaborare pe tema sportului.

5. Cum să proiectăm și să planificăm viitorul

Acest capitol începe cu specificarea contextului generic (cel transnațional, național sau local) pentru a sugera o direcție de urmat în funcție de scop (promovarea și integrarea sportului în curriculum).

Așadar aceasta este o abordare metodologică cu care se poate lucra:

- Planificare și re-planificare.
- Modele de referință.
- Constante și variabile în timpul alocat intervențiilor de proiect.

Precum majoritatea aspectelor, sporturile de societate nu sunt un construct logic, ci o invenție socială cu un scop anume de a satisface nevoile umane. Nevoile satisfăcute de către sporturi s-au modificat împreună cu societățile în care s-au format, dat fiind că sporturile s-au schimbat în sine pentru a corespunde mai mult acestor scopuri. Toate țările din Europa recunosc importanța educației fizice în școală. Acest obiect școlar face parte dintr-un format central de curriculum, și este obligatoriu în școala primară și în gimnaziu oriunde în Europa. Țările au accentuat, de asemenea, importanța activității fizice și a sportului ca practică benefică pentru a petrece timpul liber.

În vremurile prezente funcțiile sociale ale sporturilor devin tot mai importante: folosirea sportului ca metodă de a adopta și a dezvolta deprinderi de viață, ca mod de integrare socială, ca manieră de a construi un stil de viață mai responsabil și mai conștient pentru sine și pentru cei din jur. Sportul ar trebui privit pe o scară mai largă, și nu doar ca o activitate fizică, ci ca un instrument pentru dezvoltarea tinerilor. Sportul ajută copiii să învețe deprinderi trainice, de viață, și să își atingă scopurile personale și comunitare. Această perspectivă asupra sportului ar trebui adoptată în orice strategie modernă, plan sau inițiativă pe care o țară ar putea să o implementeze pentru a promova activitatea fizică și sportul.

Este imposibil de înțeles cu adevărat societatea și cultura contemporană fără a recunoaște rolul sportului. Trăim într-o lume în care sportul este un fenomen internațional, este important pentru politicienii și liderii mondiali să se asocieze cu personalitățile sportive; sportul contribuie la economia țării, unele dintre cele mai vizibile și de impact evenimente internaționale sunt asociate cu cele sportive; sportul face parte din constructul social și cultural al diverselor locuri, regiuni sau națiuni, potențialul său transformativ este evident în unele dintre cele mai sărace zone ale lumii, joacă un rol central în industria televiziunilor și a filmului, dar și în cea a turismului; se asociază cu probleme sociale precum crima, violența, diviziunea socială, migrația forței de muncă, regenerarea socială și economică și sărăcia.

Adresarea sportului și a educației școlare în termenii măsurilor politicilor ar trebui să se concentreze pe următoarele puncte:

1. Evaluarea celor mai bune practici în domeniul sportului și al educației.
Atunci când se construiește un plan de intervenții în domeniul promovării sporturilor în școli, evaluarea situației curente este obligatorie. Acest pas mizează să evalueze politica curentă prin documente curente disponibile și planuri de acțiune (dacă există), prin efectuarea de chestionare și statistici asupra situației prezente în educația sportivă, stabilind legături cu obiectivele, țintele și rezultatele naționale precedente, identificând problemele din sistem ce necesită a fi adresate în noul document strategic.
2. Adoptarea unei abordări consultative și bazate pe evidențe în dezvoltarea unui program național de promovare a sportului și a activității fizice.
Includerea diversilor participanți în analiza situației curente a educației sportive și a procesului de dezvoltare a programului național de promovare a sportului și a educației fizice este un pas important, ce poate oferi creatorilor de politici diversele puncte de vedere și perspectiva

necesară în a adresa în cel mai bun mod diferitele probleme din sistemul educațional privind sportul. Adoptarea abordărilor consultative și bazate pe evidențe urmărește includerea diferitelor grupuri țintă din mai multe niveluri – naționale, regionale, locale; școli, specialiști sportivi, persoane din mediul academic, profesori și organizații sportive profesioniste. Includerea diverselor categorii participante la această etapă ar putea să confere creatorilor de politici oportunități mai potrivite de a le include în următorii pași ai implementării într-un program sau o strategie națională, investind grupurile participante cu diverse responsabilități în vederea atingerii scopurilor și mizelor propuse.

3. Stabilirea scopurilor naționale și a mizelor educației fizice

De-a lungul istoriei sale, educația fizică a fost mereu privită precum o materie școlară aplicată, cu accentul pus pe gimnastică, sport sau joc. Astfel, materia a fost criticată pentru lipsa de conținut informațional, fiind privită mai degrabă ca o materie recreațională unde participarea și transpirația sunt factorii suficienți (Öhman & Quennerstedt, 2008; Placek, 1983). În educația din instituții, scopul principal a fost acela de a dezvolta capacitatea cognitivă în sensul cunoașterii disciplinelor academice și a conținutului lor. Acest scop impune un mediu de învățare în care ținuta statică, șezută este considerată adecvată, eficientă și este recompensată. Educația fizică ca parte a educației oferă unica oportunitate pentru toți copiii să învețe despre mișcarea fizică și să se implice în activitate fizică. Precum s-a specificat, rolul său în educația instituționalizată s-a modificat de la rolul său original de a preda despre igienă și sănătate, în a educa copiii despre variile forme și beneficii ale mișcării fizice, incluzând sporturile și exercițiul fizic.

În ultimele două decenii promovarea activității fizice a apărut ca o consecință de bază a tuturor programelor de educație fizică din școli. Astfel, acest lucru se aplică oricărui program de educație fizică, indiferent de orientarea sa curriculară. De exemplu, un program cu o orientare pe aventuri în aer liber și-ar dori în continuare să păstreze aceste obiective ca parte din misiunea sa. Programele care folosesc educația sportivă au responsabilitatea de a optimiza oportunitățile oferite elevilor în a acumula suficientă activitate fizică atât în orele de educație fizică cât și de-a lungul zilei în școală. Acumularea activității fizice atât în ora de curs cât și în afara ei este, deci un scop central. Obiectivul pe termen lung este ca elevii să prețuiască într-atât activitatea fizică încât să o introducă în viața de zi cu zi. Strategii care încurajează elevii să urmeze activitatea fizică pe cont propriu trebuie implementate. Acest lucru devine cu adevărat critic atunci când aceștia ajung la adolescență. De-a lungul liceului, elevii încep tot mai mult să ia propriile decizii asupra timpului lor. Așadar, obiectivul privind activitatea fizică din afara orei de curs este important.

4. Definirea sportului și a activităților sportive

Acest pas este important în stabilirea unui format de posibile activități ce pot fi implementate în școli – nu doar privind anumite sporturi, dar și orice alt tip de activitate fizică. De exemplu în 2003, UN a definit sportul ca metodă de dezvoltare, ca “orice tip de mișcare fizică ce contribuie la agilitatea fizică, bunăstarea mentală și interacțiunea socială, precum jocul, recreația, sportul organizat sau de competiție, și sporturile și jocurile locale”. Deoarece “sportul” este un sinonim pentru “joc”, de ce să nu se recunoască, respecte și, deci, investească în activitățile recreative sănătoase? Implementarea programelor sportive poate fi ieftină și ușoară și, dacă este bine pusă în practică, poate avea un cost minimal și un beneficiu social maxim. Pentru a obține acest lucru, investirea nu ar trebui să se centreze numai pe construirea unei noi infrastructuri. Bugetul și efortul depus ar trebui justificate prin crearea unor programe eficiente ce dau prioritate obiectivelor de dezvoltare și care sunt incluzive. Acestea ar ajuta în facilitarea sportului ca metodă de a educa tinerii.

5. Includerea sportului în curriculum școlar la nivel realist și realizabil

Diverse modele curriculare pot fi folosite în instruire, inclusiv educația mișcării, educația sportului, și educația fitness. Sporturile pentru programele de dezvoltare pot deveni un instrument puternic pentru dezvoltare și învățare. Acestea promovează participarea, incluziunea, valorile umane, acceptarea regulilor, disciplina, promovarea sănătății, non-violența, toleranța, egalitatea de gen și munca în echipă, printre altele. Stabilirea unui conținut curricular bun ar trebui să meargă mână în mână cu stabilirea unor norme de reușită realiste. Multe țări cu strategii bune adeseori greșesc în eforturile lor de a asigura performanță înaltă tinerilor stabilind standarde ce sunt dificile de atins chiar și pentru tinerii sportivi de performanță, fapt ce împiedică atingerea obiectivelor în general. Motivația copiilor este un factor crucial ce trebuie

adresat în construirea conținutului curriculum-ului iar așteptările nerealiste pentru reușite înalte nu face decât să îi demotiveze.

6. Adresarea calificărilor profesorilor și alte specializări
Nicio strategie sau plan de intervenție nu poate fi de succes dacă nu adresează calificările și specializările persoanelor direct angajate în implementarea lor. Privind profesorii de educație fizică, obiectul poate fi predat la mai multe niveluri (școala primară/gimnazială) de către profesori cu diferite calificări (profesori specializați sau generali) în funcție de obiectivele impuse de curriculum. Stabilirea unui standard de calificare, pe de o parte poate asigura o mai bună calitate a educației, dar pe de altă parte poate fi un factor de risc pentru implementarea de succes a strategiei dacă nu sunt destule persoane educate în țară pentru a acoperi acel standard. Oportunitățile pentru dezvoltarea profesională continuă în educația fizică oferite nu numai profesorilor specialiști în acest domeniu dar și celor generali sau celor specializați în alte domenii poate fi o metodă prin care țara “produce” resursa necesară umană pentru a acoperi toate obiectivele, mizele și măsurile strategiei.
7. Plan de implementare cu un interval de timp specific pentru implementare. Calendar de inițiative sportive
Una dintre cele mai cunoscute slăbiciuni în măsurile politice legate de educația sportivă este lipsa unui calendar anume pentru implementarea măsurilor de a atinge scopurile propuse. Unele dintre cele mai bune exemple din Europa și din lume sunt campaniile de lungă durată, ce oferă o varietate de măsuri de implementare, evenimente și inițiative. Un calendar cu un interval anume pentru implementare asigură punerea în practică a politicilor concepute.
8. Responsabilitatea implementării măsurilor- la nivel național, regional sau local/ Construirea legăturilor co-operaționale dintre politică și practică.
Împreună cu punctul 7, punctul 8 este unul dintre cele mai importante ce ar trebui adresat în planificarea măsurilor de promovare a sporturilor în educație. Responsabilitatea pentru implementarea măsurilor nu ar trebui investită numai corpurilor guvernamentale, naționale și organizaționale, dar și celor regionale sau locale. Toți participanții ar trebui susținuți în eforturile lor de a pune în practică politicile. Mereu este important de a stabili un sistem ierarhic de monitorizare astfel încât orice problemă care ar putea apărea în procesul de implementare al strategiei dezvoltate este adresat în mod adecvat.
9. Finanțare continuă
Împreună cu finanțările guvernamentale ale politicilor, este important de a lua în considerare rolul sponsorizărilor corporațiilor în livrarea campaniilor de activitate fizică și a programelor. Cu toate că sponsorizările oferă o imagine bună, publicul-țintă transferă o parte din “valoarea de imagine” de la un grup la altul. Astfel când sponsorul are o reputație care nu coincide cu cea a sănătății (precum băuturi îndulcite fabricate în masă sau corporații de fast food) există un potențial ca aceste parteneriate să aibă un impact advers asupra imaginii activității fizice și a sănătății. Astfel, creatorii de politici ar trebui să se alinieze cu partenerii și sponsorii care au interese și scopuri publice privind sănătatea în comun și care au o imagine pozitivă privind sănătatea.

Planificarea pentru viitor necesită luarea în considerare a unor trenduri interesante precum digitalizarea sporturilor și a procesului de gamification.

Zichermann and Cunningham (2011) descriu gamification ca fiind procesul de gândire al jocului și mecanica lui ce atrage utilizatorii, rezolvă problemele și este descris de Deterding et al (2011) ca uzul elementelor de design specific jocurilor în contexte ce nu privesc jocul. Definiția lui Crawford (2003) a unui joc este o activitate cu un scop clar definit, interactivă, cu agenți activi împotriva cărora se joacă, în care jucătorii se pot intersecta. Conceptul de bază al gamification-ului este motivația.

Digitalizarea, folosirea diverselor aplicații de mobil și gamification-ul funcționează în special pe baza motivației exterioare a utilizatorului, dar lucrând cu motivația externă a acestuia, cea internă crește, de asemenea, în timp.

Resurse online

Sport, Cultură și Societate. Această introducere incitantă, accesibilă în domeniul studiilor sportive este cel mai comprehensiv ghid în relația dintre sport, cultură și societate:

<http://basijcssc.ir/sites/default/files/Sport,%20Culture%20and%20Society%20An%20Introduction.pdf>

Evoluția funcțiilor sociale ale sportului și începuturile sporturilor extreme: Acest articol servește în a urma evoluția funcțiilor sociale a sportului de la origini până în zilele prezente, concentrându-se pe apariția sporturilor extreme. Acest articol identifică și nevoile umane acoperite de sporturile extreme și cum aceste nevoi au dus la invenția sporturilor extreme.

http://www.pointbmovie.com/Learn_files/SportsFunction_Alosi.pdf

Ghidul complet în educația sportului cu resurse online – a doua ediție: Această nouă ediție a *Ghidul complet în educația sportului* conține tot ce profesorii trebuie să știe și să țină copiii activi. Indiferent de nivelul de încredere de sine sau de abilitate, profesorii vor învăța cum să îi determine pe copii să lucreze împreună, să se susțină reciproc, să obțină deprindere sportivă și abilități fizice ca să fie în mișcare acum și de-a lungul vieții. Modelul educației sportive este potrivit pentru diverse forme de dans și activități recreative precum înotul, ridicarea de greutate, și alte programe de fitness precum rutinele de aerobic sau de alpinism.

<http://www.humankinetics.com/products/all-products/Complete-Guide-to-Sport-Education-2nd-Edition>

Obiective de comunicare și obiective de învățare în educația fizică: parte dintr-un obiect de studiu? Pe baza unei perspective socio-culturale asupra studiului, scopul articolului este de a examina modurile în care scopurile și obiectivele de învățare sunt comunicate prin practicile educației fizice.

<http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13573322.2014.987745>

Abordări ale educației fizice: articolul (1) propune o perspectivă asupra educației fizice în contextul școlilor; (2) elaborează importanța educației fizice în dezvoltarea copilului; (3) descrie consensul general privind caracteristicile unui program de educație fizică de calitate; (4) trece în revistă politicile la nivel național, județean sau local ce afectează calitatea educației fizice; și (5) examinează barierele în educația fizică și propune soluții în a le depăși.

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK201493/>

O analiză critică a ciclurilor politice privind activitatea fizică în: A existat o concentrare tot mai mare pe importanța politicilor naționale în a adresa nivelurile de pasivitate și lipsă de mișcare a populației. Componentele unui format național comprehensiv privind activitatea fizică includ: 1) recomandări naționale privind nivelurile de activitate fizică; 2) stabilirea obiectivelor și ținutelor populației; 3) supravegherea sau sistemele de monitorizare; și 4) educația publică. Miza acestui articol este de a analiza acțiunile politice ce au adresat fiecare din aceste elemente în Anglia și să identifice arii de progres și provocări rămase.

<https://ijbnpa.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12966-015-0169-5>

Motivația în Sporturi și Fitness Gamification: acest document este un studiu ce urmărește să înțeleagă ce motivează utilizatorii de servicii sportive și de Fitness Gamification.

<http://umu.diva-portal.org/smash/get/diva2:654720/FULLTEXT01.pdf>

Abordări ale activității fizice în școli: acest document rezumă statutul și trendurile stilului de viață sedentar și descrie oportunitățile de activitate fizică în mediul școlii, în afară de cele din cadrul orelor de educație fizică, inclusiv activități pentru pauze, sporturi de practicat afară sau în interior, transport active și programe pentru după școală:

<http://www.nap.edu/read/18314/chapter/8#263>

Abordări de predare. Această pagină propune un rezumat al abordărilor de predare care s-au pus în practică în sport

<http://health.tki.org.nz/Key-collections/Sports-studies/Teaching->

6. Analiza

În această secțiune a manualului, cititorul poate obține informații privind procesul de analiză a dezvoltării și a implementării politicilor. Acest proces al analizei este privit în două dimensiuni:

- Analiza procesului de dezvoltare a politicilor și a strategiilor;

- Analiza procesului de evaluare asupra modului în care politicile elaborate pot conduce la schimbări reale în sistemul de educație, cu privire la promovarea sportului în școli.

Analiza politicilor în curs de elaborare reflectă în totalitate structura și funcția din școli, deoarece aceasta ar trebui să fie corelată cu anumite programe și inițiative cu impact direct asupra sistemului și a grupului țintă. Cei ce iau parte în această analiză pot fi priviți din mai multe planuri – naționale, regionale sau locale. Participanții pot fi școli, specialiști sportivi, cercetători, profesori și organizații profesionale sportive. Implicând diferite părți participante în această analiză poate fi benefic pentru cei ce iau decizii căci vor avea parte de mai multe perspective ce pot fi incluse în următorii pași ai implementării unei strategii naționale sau a unui program.

Când am adus în discuție subiectul ‘analizei’ în secțiunea anterioară a ghidului, am menționat adoptarea unei abordări consultative, bazate pe evidențe, ce trebuie să implice toate grupurile participante care vor fi influențate de politici și care vor fi în mod direct responsabile de implementarea lor. Analiza urmărește să dezvolte caracteristici pentru politici ce vor fi puse în practică la mai multe niveluri; gradul de implementare la aceste niveluri va fi, de asemenea, investigat. Analiza ar trebui să răspundă la întrebările privind modul în care politicile vor conduce spre o îmbunătățire a educației fizice în școli: vor ajuta în sporirea activității fizice, în îmbunătățirea calității educației, a practicilor și a metodelor pedagogice. Procesul analizei ar trebui să urmeze obiective clare, ca de exemplu: să dezvolte și să valideze un instrument general de a evalua la nivel național, regional și local, politicile și caracteristicile specifice ale școlilor; să folosească acest instrument pentru a evalua relațiile dintre politici, variabilele specifice și oportunitățile oferite de către școli.

Analiza politicilor publice este centrată pe următoarele aspecte:

- Cum sunt definite și elaborate problemele și conceptele?
- Cum sunt acestea situate în contextul politicilor?
- Cum apar opțiunile pentru politici?
- Cum și de ce (nu) acționează guvernul?
- Care sunt efectele politicilor guvernamentale?

Într-un model clasic al procesului de creare de politici publice, formularea acestora face parte din faza de pre-decizie a procesului. Aceasta presupune identificarea și/sau elaborarea unui set de politici alternative care să adreseze problema, și apoi restrângând acel set de soluții în vederea finalizării procesului de decizie al politicilor.

Conform lui Cochran și Malone, formularea de politici are ca punct central răspunderea la întrebarea “care”: “Care este planul în soluționarea acestei probleme? Care sunt obiectivele și prioritățile? Ce opțiuni sunt disponibile în atingerea acestora? Care sunt costurile și beneficiile fiecărei dintre aceste opțiuni? Ce factori externi, pozitivi sau negativi, sunt asociați cu fiecare alternativă?”

Această abordare în formularea de politici, înglobată într-un model al procesului de creare de politici împărțit pe stagii, presupune că participanții deja au identificat și definit problema adresată prin politica respectivă, și au situat-o deja în agenda politiciei. Formularea unui set de alternative presupune, deci, identificarea unei game întregi de abordări a unei probleme, și apoi identificarea și conceperea unui set specific de instrumente care vor constitui fiecare abordare în parte. Presupune redactarea textului legislativ sau regulamentar pentru fiecare alternativă- mai exact, descrierea instrumentelor (de ex. sancțiuni, granturi, interdicții, drepturi și alte asemenea) și specificarea cui sau pentru ce vor fi aplicate, și când vor fi puse în aplicare. Selecționarea unui set de posibile soluții dintre care cei ce iau decizii vor avea de ales, presupune aplicarea unui tip de criterii pentru alternative, de exemplu gradul de fezabilitate, al adecvării politice, costurile, beneficiile, și altele.

Diferite metode și instrumente pot fi folosite pentru analiza:

- biografie relevantă/rezumat ale acesteia;
- consultația cu reprezentanți ai politicilor de educație fizică și cu cercetători
- validitatea conținutului
- un număr de runde dedicate feedback-ului și reviziilor

Indiferent de metoda sau instrumentul folosit pentru analiză, acesta trebuie să fie plurivalent, multidisciplinar, focalizat pe problemă și să reprezinte contextul cu opțiuni, efecte și variabile ale mediului care pot influența implementarea politicii.

Resurse online

Evaluarea Politicii Școlare Privind Activitatea Fizică. Obiectivul acestei resurse web este de a construi modele de analiză și evaluare care pot fi "testate" pentru a deveni formate de referință pentru toată lumea, de a oferi suport celor ce crează politici educaționale, profesorilor de educație fizică și departamentelor cu expertiză în educația fizică și politici de educație.

<http://activelivingresearch.org/school-physical-activity-policy-assessment-0>

Un format de analiză a politicilor publice și a evaluării acestora:

<http://www.ies.be/files/070904%20Jans%20Policy%20Analysis.pdf>

Un manual pentru analiza politicilor publice: Teorie, politici și metode

<http://www.untag->

[smd.ac.id/files/Perpustakaan_Digital_2/PUBLIC%20POLICY%20\(Public%20Administration%20and%20public%20policy%20125\)%20Handbook%20of%20Public%20Policy%20Analysis%20Th.pdf](http://www.untag-smd.ac.id/files/Perpustakaan_Digital_2/PUBLIC%20POLICY%20(Public%20Administration%20and%20public%20policy%20125)%20Handbook%20of%20Public%20Policy%20Analysis%20Th.pdf)

Politici Sportive și Dezvoltare: cartea oferă o recenzie detaliată asupra modului în care ar trebui analizate politicile sportive, în special în contextul creșterii numărului de activități sportive și de politici pentru dezvoltarea acestora la nivel național.

https://books.google.bg/books?id=3VJ8AgAAQBAJ&pg=PA20&lpg=PA20&dq=monitoring+of+sport+policy&source=bl&ots=dSur1jnPgT&sig=Yn_kPY2oql3G-DPr3DIgyp4YJfK&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEWjwzuey26nNAhWBRhQKHbP_CnYQ6AEIQzAG#v=onepage&q=monitoring%20of%20sport%20policy&f=false

Educația fizică și sportul în școlile din Europa (Raportul Eurydice):

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/150EN.pdf

Dr Lindsey Dugdill & Prof. Gareth Stratton, Evaluarea sporturilor și a intervențiilor în activitatea fizică, un ghid pentru practicanți. Instruirea mizează să adreseze probleme cheie ce trebuie considerate când se face evaluarea impactului intervențiilor sportive și a celor de activitate fizică. Aceasta se adresează practicanților care tatonează să evalueze strategii dezvoltate conform aranjamentelor locale, intervenții mai largi în activitatea fizică, aflate în contexte medicale sau educaționale. Ghidul abordează principiile unei bune practici atunci când sunt concepute evaluările și sugerează metode ce pot fi de folos în acest sens:

http://usir.salford.ac.uk/3148/1/Dugdill_and_Stratton_2007.pdf

Manualul de Evaluare al Educației Fizice. Manualul introduce beneficiile unui program de evaluare solid, care poate fi folosit pentru a influența persoanele ce creează politici și finanțatorii, pentru a construi spirit comunitar, pentru a împărtăși cu alte comunități ce funcționează și ce nu, și pentru a asigura finanțare și sustenabilitate:

<http://www.cdc.gov/nccdphp/dnpa/physical/handbook/pdf/handbook.pdf>

7. Monitorizarea

Acest capitol propune posibile instrumente de monitorizare a activităților sugerate în secțiunea tematică. Posibil model de referință:

- Cum să se monitorizeze intervențiile
- Instrumente de monitorizare
- Suport de monitorizare
- De la monitorizare la evaluare

Monitorizarea politicilor, a strategiilor, a măsurilor și a intervențiilor sunt importante dintr-un număr de motive:

- Oferă unica sursă de informație consolidată ce urmărește progresul;

- Permite actorilor să învețe din experiența celorlalți, consolidând experiența și cunoașterea;
- Adeseori generează rapoarte (scrise) care contribuie la menținerea transparenței și a clarității responsabilităților, și permite ca lecțiile să fie astfel împărtășite mai ușor;
- Indică greșeli și oferă căi de învățare și de îmbunătățire;
- Oferă un prilej de a chestiona și a testa ipoteze;
- Oferă ocazia părților interesate să învețe din propria experiență și să o încorporeze în politici și practici;
- Oferă o metodă de a evalua relația esențială dintre implementatori și beneficiari și cei ce iau decizii;
- Contribuie la prezervarea și dezvoltarea memoriei instituționale;
- Oferă un prilej solid de a obține fonduri și de a influența politicile.

Deși monitorizarea și evaluarea impactului și a rezultatelor programului sunt importante, monitorizarea ar trebui să se axeze pe probleme precum: toate aspectele programului reflectă întru totul obiectivul general și sunt concepute de așa natură încât să obțină acest lucru? Este proiectul pus în practică așa cum a fost planificat?

Fără informații asupra procesului și a implementării, nu vom fi în stare să înțelegem întrebările cu adevărat vitale legate de ce proiectul a atins sau nu rezultatele dorite. Această informație absolut esențială este necesară pentru a înțelege mai bine ce anume funcționează și ce nu și în ce circumstanțe. Această informație ar trebui nu numai să contribuie la dezvoltarea eficienței organizațiilor, dar mai ales pentru dezvoltarea generală a programelor ce mizează dezvoltarea și promovarea activităților sportive.

Monitorizarea se concentrează pe procesul de a evalua continuu progresul unei măsuri aplicate pentru a atinge un obiectiv. Atenția este acordată aportului, rezultatelor și țintelor. Monitorizarea este pasul premergător evaluării, care se concentrează pe eficiența unui proiect etc. la un punct anume de timp și are ca obiectiv rezultatele obținute vis-à-vis de obiectivul general. Vedeți tabelul de mai jos.

Exemple de obiective sportive	Exemple de obiective similare
<ul style="list-style-type: none"> • A crește numărul de oportunități de a participa într-un sport împreună cu un grup social anume 	<ul style="list-style-type: none"> • A oferi oportunități regulate și la nivel local după orele de curs băieților și fetelor cu vârste între 10 și 14 ani. • A oferi oportunități atât pentru școală cât și pentru copiii din afara ei • Stabilirea unei relații pozitive și permanente cu părinții
<ul style="list-style-type: none"> • A produce lideri sportivi și instructori care să lucreze cu copiii 	<ul style="list-style-type: none"> • Dezvolta un manual de instruire • Identifica și recruta un număr anume de persoane ce necesită instruire • Oferi un număr de cursuri de instruire a mentorilor orientați pe educația copilului pe un interval de timp dat • Stabili un program de educație continuă a mentorilor
<ul style="list-style-type: none"> • Oferi oportunități pentru competiții și progres sportiv 	<ul style="list-style-type: none"> • Crea patru echipe locale • Stabili o ligă locală • Oferi un instructaj orientat pe sport
<ul style="list-style-type: none"> • Dezvolta o organizație sportivă sustenabilă 	<ul style="list-style-type: none"> • Menține instructori pregătiți • Recruta un anumit număr de voluntari • Strânge un anumit nivel de fonduri anual
Exemple de mize non-sportive	Exemple de obiective non-sportive
<ul style="list-style-type: none"> • A adresa probleme legate de egalitatea de gen 	<ul style="list-style-type: none"> • A asigura egalitatea rolurilor între sexe • Asigura echilibrul de sex la toate nivelurile organizației • Asigura accesul egal la facilități și

<ul style="list-style-type: none"> • A dezvolta valori de cetățenie și de responsabilitate colectivă 	<p>echipament</p> <ul style="list-style-type: none"> • Implementa o politică de sport etic și premii asociate cu acesta • Asigura că participanții au un rol în luarea deciziilor organizatorice • Oferi oportunități de a prelua munca de comunitate
---	--

Sursa: Coalter, F., "Sporturi în dezvoltare; Un manual de monitorizare și evaluare", Universitatea din Stirling, 2006

Monitorizarea ar trebui să fie formativă, pusă în aplicare pentru a oferi informații care vor conduce la îmbunătățirea programului și a organizării. În contextul dezvoltării de politici sportive și de proiecte, este esențial ca monitorizarea să joace un rol central în învățare și dezvoltare.

Formatul de monitorizare a politicilor pentru promovarea sportului pot fi construite pe baza următoarelor procese-cheie ce pot fi privite în lumina aportului, a rezultatelor și a proceselor necesare pentru a atinge scopurile propuse:

- Un registru cu indicatorii de performanță principali – pentru fiecare măsură închipuită în formatul de politici, indicatorii cheie ar trebui elaborați. Astfel de indicatori ar putea fi numărul de indivizi participanți (elevi, profesori), numărul de instituții implicate (școli, cluburi sportive, organizații sportive, organizații non-guvernamentale și de non-profit), programe dezvoltate, programe implementate, etc.
- Monitorizarea percepției partenerului – monitorizarea percepției partenerului este importantă pentru ca cei ce creează politici să aibă feedback-ul necesar asupra profesionalismului, a organizării, a calității muncii/a implementării, a eficienței muncii indivizilor ce sunt responsabili de implementarea politicilor.
- Monitorizarea percepției participantului – mizează pe obținerea informației privind maniera în care acea politica trebuie pusă în practică pentru grupul tinta. Monitorizarea percepției participantului se poate concentra din nou pe profesionalismul implementării programelor și a inițiativelor, calitatea participării în activitate, calitatea facilitatilor/echipamentului, gradul de satisfacție personală și, cel mai important, dacă există vreo schimbare – dacă condițiile serviciului prestat sunt mai bune/mai slabe/aceleasi.
- Monitorizarea proiectelor/programelor – acest proces mizează pe monitorizarea modului în care proiectele și programele ce aparțin acelei politici anume sunt implementate – dacă activitățile urmăresc un set de obiective, un calendar, o structură organizatorică și suport.
- Stabilirea punctelor de referință – acest proces mizează pe compararea politicii implementate prin diverse metode cu exemple de bună practică. Astfel de exemple de bună practică ar putea fi selectate din țările partenere (luând în calcul factorii care influențează implementarea politicii în fiecare țară), dar și între programele și evenimentele implementate într-o țară anume.

Ar trebui punctat faptul că feedback-ul ca parte a indicatorilor de performanță principali este probabil cel mai important moment în monitorizare, deoarece oferă celor ce creează politici, percepția obiectivelor și a rezultatelor obținute cu publicul țintă. Fără feedback, procesul de monitorizare nu ar fi capabil să ofere baza necesară pentru evaluare și ar fi un proces de sine stătător, irelevant pentru obiectivele stabilite și pentru rezultate.

În acest context Comisia s-a angajat în 2011, în "Comunicatul asupra sporturilor" să lanseze un 'studiu de fezabilitate asupra unei viitoare funcții de monitorizare în UE care va analiza trend-uri, va colecta date, va interpreta statistici, va facilita cercetarea, va lansa chestionare și studii de caz, și va promova schimbul de informație'.

Resursele online

Ce este monitorizarea și evaluarea (M&E)? – articolul conține o scurtă introducere asupra ce înseamnă M&E, împreună cu o selecție de lecturi recomandate și alte link-uri care te ajută să începi.

http://www.sportanddev.org/en/toolkit/monitoring_evaluation/what_is_monitoring_evaluation_m_e/

O analiză a politicii UNESCO privind calitatea educației fizice – analiza este concentrată pe nevoia de a investi în mai multă educație fizică de calitate pentru schimbare și discută factorii pentru o schimbare sistematică.

<http://www.gophersport.com/blogentry/quality-pe-matters-an-analysis-of-the-unesco-quality-pe-policy>

Coalter, F., “Sport în dezvoltare; Un manual pentru monitorizare și evaluare” manualul este un ghid sistematic privind procesul de monitorizare și evaluare în domeniul sportiv.

http://www.sportni.net/sportni/wp-content/uploads/2013/03/Sport_in_Development_A_monitoring_and_Evaluation_Manual.pdf

Studiu asupra unei funcții viitoare de monitorizare sportivă în UE: studiul ridică problema importanței monitorizării diferitelor inițiative sportive

<http://ec.europa.eu/sport/library/studies/final-rpt-may2013-study-monitoring-function.pdf>

Servicii sportive și de dezvoltare recreațională, politici de monitorizare și de evaluare: ghidul propune metode prin care sportul și sesiunile active pot fi desfășurate eficient în cadrul obiectivelor și a mizei unui program sportiv.

http://cms.walsall.gov.uk/monitoring_and_evaluation_policy.pdf

8. Evaluarea

Evaluarea și dezvoltarea constantă a acțiunilor și a programelor în funcție de feedback-ul și de nevoile grupurilor țintă (elevi, profesori, rețele și alte părți interesate) sunt garanția unei promovări eficiente și solide a sportului și a unui stil de viață sănătos. Evaluarea poate fi elaborată în mai multe moduri; există multe instrumente și documente accesibile în acest scop. Câteva puncte importante pentru evaluare sunt strategiile și politicile pre-existente (sau în curs de dezvoltare) și impactul lor asupra activităților școlare, asupra predării educației fizice și asupra stării de bine a elevilor. Este important de analizat dacă toți “actorii” principali aflați la diverse niveluri în luarea de decizii, sunt implicați și ce rol au. Există o viziune clară în școală asupra obiectivului de a promova sportul și a dezvolta educația fizică, îmbunătățind stilul de viață în unul mai sănătos? Utilizarea unor liste de verificare a sarcinilor poate asigura succesul proiectului; aceasta pot fi de folos în parcurgerea pașilor concreți ce duc spre atingerea unui scop final, dar și ca o sursă de evaluare continuă a rezultatelor și a impactului acțiunilor create de toți ‘actorii’. Evaluarea poate avea loc la mai multe niveluri: de la cel european la cel școlar sau pe clasă. Următoarele exemple prezintă diferite niveluri și aspecte ale evaluării.

Studiul privind procedurile existente și inițiativele de succes în diferite țări europene arată importanța înțelegerii active a autorităților locale și naționale atunci când sunt încurajate sportul și stilul de viață sănătos la toate nivelurile de educație. Flexibilitatea curriculum-ului permite integrarea sportului în studii în diferite moduri: atleții de performanță au mai multe oportunități de a echilibra sportul cu studiul și sunt încurajați să își obțină toate certificatele necesare de studiu chiar dacă sportul le ocupă majoritatea timpului, în loc de studiu. Pe de altă parte, integrarea sportului în diferite obiecte școlare amplifică importanța sportului și încurajează toți elevii să practice sporturi. Aceste proceduri favorizează și incluziunea socială și pot ajuta elevii să opteze pentru un stil de viață sănătos chiar și în afara orelor de curs. Suportul acordat de Minister la nivel național este deosebit de important atunci când sunt dezvoltate și implementate abordări noi pentru activitățile curriculare. Un alt aspect important este de a-i face pe directorii de școli să fie dedicați implementării noilor abordări și metode. Implicând diferite echipe de profesori să lucreze împreună și oferind o viziune clară și obiectivă de lucru, directorii asigură astfel rezultate de succes care sunt integrate în curriculum-ul școlii și sunt dezvoltate în permanență. S-a demonstrat că un astfel de angajament crește bunăstarea elevilor, motivația și capacitatea lor de lucru. Este recomandabil, de asemenea, să se utilizeze consiliile școlare de sănătate sau comitetele școlare ce au în vedere bunăstarea ca instrument de promovare, evaluare și dezvoltare a procedurilor de promovare a sportului și a bunăstării.

Cooperarea dintre autoritățile locale și școli, împreună cu asociațiile și cluburile sportive și alți actori, pare a fi unul dintre cei mai semnificativi factori atunci când miza este de a avea un impact puternic la nivelul sportului local. Acest lucru ar putea, de asemenea, să ajute în soluționarea problemelor sociale, căci activitățile mereu necesită bani și timp. Acțiunile concrete, comunicarea și întâlnirile regulate dintre actori sunt esențiale pentru formarea unei cooperări de succes și pentru a obține rezultatele dorite.

De asemenea, rețelele diverselor școli care au aceleași obiective pentru curriculum și pentru elevi par a fi o metoda eficientă de a coopera și a dezvolta împreună. Calitatea educației și a recunoașterii rezultatelor de învățare, dar și a instruirii și a serviciilor de suport au cam același nivel în diverse școli. Acest lucru ajută în prestarea muncii profesorilor de educație fizică și în instruirea oferită de consilieri deoarece împărtășirea bunelor practici și a rezultatelor devine mai posibilă. Un alt aspect pozitiv al acestui tip de 'networking' este de a împărtăși informațiile și poveștile de succes din diverse școli, ce pot fi considerate fie ca o metodă de a promova proiectul sau de a disemina informația.

La nivel european, unele acțiuni au fost implementate pentru promovarea sporturilor, e.g. MoveWeek, printre altele. Cu toate acestea, o politică clară și uniformă pentru promovarea sporturilor cu modele concrete de acțiune pentru toate țările din Europa încă lipsește. Există multe abordări și inițiative de succes, câteva sunt chiar susținute de către Guvern sau alte autorități locale, dar o viziune comună cu acțiuni asemănătoare nu există în Europa. Este recomandabil să se creeze mai multe evenimente în comun și să se împărtășească în continuare experiențele la nivel european. Posibilitățile utilizării rețelelor sociale și a altor tipuri de metode de comunicare tehnologică permit mai multor organizații să comunice într-un mod eficient și deschis. Combinând sportul și cooperarea internațională poate avea un impact pozitiv atât asupra atitudinilor elevilor, cât și a profesorilor, a motivației lor și a nivelului de dedicație.

Resurse online:

Un program complet privind educația fizică: Ghid pentru școli

http://www.cdc.gov/healthyschools/physicalactivity/pdf/13_242620-A_CSPAP_SchoolPhysActivityPrograms_Final_508_12192013.pdf

9. Raportarea: de la și spre toți actorii implicați

Acest capitol oferă creatorilor de politici diferite niveluri de raportare, și sugerează un format de raportare ce vizează aria tematică – Sportul și educația școlară.

Materialele prezintă diferite tipuri de rapoarte, care, în general explorează originile programelor, ale abordărilor de succes în managerierea și implementarea programelor, și teorii privind schimbările din programe. Acestea oferă și modele valoroase asupra cum pot fi evaluate rezultatele vis-à-vis de modificările de politici și de creatorii de politici.

Rapoartele se bazează de asemenea pe evaluarea rezultatelor vis-à-vis de practicanți și de organizațiile ce implementează (școlile și comunitățile) cât și evaluarea rezultatelor privind copiii și tinerii adulți. Rapoartele scot în evidență observațiile și concluziile de bază legate de miza proiectului, de implementarea lui, rezultatele obținute, și lecțiile învățate. Rapoartele sunt bazate pe informații bine organizate, prezentate într-o formă logică și concisă. Rapoartele au o structură clară pentru ca cititorii să poată obține o imagine detaliată asupra unei secțiuni anume a activității. În general, un raport ar trebui să conțină următoarele (cu activități sau sarcini din plan cu un anumit nivel de detalii):

- Rezultate – activități finalizate în perioada raportată;
- Activități planificate să fie terminate dar nefinalizate din motive întemeiate, datele prevăzute pentru finalizare; Excepții (de marcat aspectele importante, problemele și factorii ce necesită atenția cititorului);

Indicatori relevanți: Monitorizarea agendei (agenda planificată vs. situația curentă cu deadline-ul de finalizare proiectat)/ Bugetul și monitorizarea costurilor/ Număr de rezultate concrete (ex. Număr de module complete/ statutul problematicii, factori de acțiune și riscuri (număr de factori pe categorii cu

referințe în liste) /Statutul sănătății– Evaluarea globală a sănătății inițiativei sau a proiectului individual care este raportat / Activități planificate pentru a fi finalizate în perioada viitoare.

Indiferent de publicul țintă al raportului, structura și organizarea conținutului trebuie să poată transmite exact mesajul intenționat. Rapoartele documentează progresul și oferă celor interesați o metodă de a compara diverse perioade de timp, detalii despre proiect, și istoricul dezvoltării și al creșterii. Datele colectate în rapoarte pot avea multiple întrebări. Pot ajuta în a formula un buget și un plan pentru anul următor. De asemenea, pot permite persoanelor de decizie care creează politici să realizeze ce sector/sport este cel mai de succes, și care a fost neglijat. Orice școală trebuie să producă un raport anual (raporturi de sinteză). Prin acest proces, școlile au ajuns să realizeze multe despre beneficiile creării unui raport anual deoarece pot ulterior să acceseze iar aceleasi resurse în eventualitatea necesității creării unui rezumat sau sinteze asupra anului precedent. Accesul la tipul de informație potrivit poate contribui la luarea de decizii mai bune din partea celor ce creează politici, fapt ce ulterior îmbunătățește eficiența management-ului. În plus, procesul de raportare ajută în a identifica puncte slabe, fapt ce poate duce la găsirea unor soluții mai eficiente la probleme. Un sistem de raportare eficient presupune multe abilități ce necesită dezvoltare și implementare. Cele mai potrivite structuri tip trebuie identificate iar conținutul, structura, și formatul rapoartelor necesită a fi de așa natură încât să poată transmite punctele relevante într-o manieră facilă pentru publicul vizat.

Școlile trebuie să înțeleagă cât de bine operează, evaluând și raportând obiectivele propuse, și făcând ajustări unde e cazul. Raportarea este esențială din diverse motive:

- Ajută școlile să obțină datele esențiale care conduc la crearea de discuții stimulante și care permit identificarea unor probleme specifice și a unor noi oportunități;
- Ajută școlile în a-și fixa obiectivele și țintele și apoi să își acceseze în mod obiectiv reușitele acestor obiective;
- Susține școlile în a respecta atât regulamentele privind raportarea, cât și cererile de inspecție venite din partea anumitor autorități;
- Echipează școlile/creatorii de politici cu informații-cheie privind luarea de decizii informate și îmbunătățite;
- Ajută școlile/creatorii de politici să înțeleagă mai bine nevoile studenților/comunităților.

Resurse online

Fișă de raportare din 2014 a Finlandei asupra activităților pentru copii și tineret

<https://www.jyu.fi/sport/ReportCard/reportcard/>

Raportul analizează cum promovează Finlanda activitatea fizică în rândul copiilor și a tinerilor.

UNESCO, Educația fizică de calitate

<http://unesdoc.unesco.org/images/0023/002311/231101E.pdf>

Pornind de la aceste principii fundamentale- egalitate, protejare și participare semnificativă- Ghidurile sunt create încât să susțină statele membre în a-și dezvolta și consolida politicile și practicile de incluziune, să asigure educarea fiecărui băiat sau fată.

Sarah Jenkins și Jonathan France, Ecorys Marea Britanie, Evaluarea finală a programului internațional "Inspiration".

<http://www.internationalinspiration.org/sites/default/files/attachments/Final%20IIP%20Evaluation%20Report%20130614.pdf>

Raportul este bazat pe un studiu în principal calitativ, dar de profunzime, cu o selecție largă de persoane responsabile de program, creatori de politici, practicanți și participanți.

Consiliul sportiv din Irlanda, *Rezumat executiv*

https://www.irishsportsCouncil.ie/Research/Sport_Social_Disadvantage_2007_/Fair_Play_Sport_Social_Disadvantage.pdf

Acest raport examinează impactul pe care îl are dezavantajul social asupra diverselor forme de participare sportivă.

Douglas Hartmann, *Participarea la liceu și realizarea educațională*

<http://library.la84.org/3ce/HighSchoolSportsParticipation.pdf>

Acest raport oferă un rezumat scurt al unui studiu, cunoașteri și înțelegeri a relației dintre participarea sportivă la liceu și reușita educațională în Statele Unite.

10. Colectarea și diseminarea bunelor practici

O “Bună Practică” este adeseori definită ca fiind o tehnică sau o metodologie care, prin intermediul experienței și a cercetării, s-a dovedit a conduce invariabil spre un rezultat de interes. Termenul este frecvent utilizat în domenii precum sănătatea, administrația guvernamentală, sistemul de educație, în managementul de proiecte, și multe altele. “Buna practică” însumează cunoașterea asupra a ce funcționează în anumite situații și contexte, fără a recurge la resurse nenumărate pentru a obține rezultatele dorite, și care pot fi folosite pentru a dezvolta și a implementa soluții adaptate unor probleme similare în alte contexte. Facilitarea accesului nelimitat la astfel de practici poate preveni repetarea eșecurilor și a pierderii timpului valoros.

Identificând o “bună practică” pentru proiectul nostru, am judecat pe baza unui set de criterii precum eficiența, performanța, relevanța, motivația etică, sustenabilitatea, posibilitatea repetiției, parteneriatul, implicarea comunității și angajamentul politic. O listă de bune practici legate de proiectul nostru poate fi găsită pe pagina de web a proiectului: <http://notonlyfairplay.pixel-online.org/>. Creând această listă, am clasificat aceste exemple în două categorii principale: “Studii de caz” și “Inițiative”. Sub titlul de “Studii de caz” puteți găsi exemple de elevi care reușesc să echilibreze școala și sportul, iar în secțiunea “Inițiative” se găsesc exemple de bune practici pentru a promova sportul în școli.

Trei metode de bază pentru diseminare vor fi folosite. Prima metodă va consta în publicarea unei publicații numite “Not Only Fair Play: Seria de bune practici”. Fiecare număr din această serie va include “Bune practici” ce vor promova învățarea și împărtășirea experienței personale. Fiecare “practică” va fi precedată de o scurtă introducere în tematica propriu-zisă și va conține o secțiune numită “Lectură de aprofundat” care va ajuta cititorul să își identifice bibliografia necesară pentru mai multe informații pe acel subiect.

A doua metodă presupune utilizarea website-ului proiectului, <http://notonlyfairplay.pixel-online.org/>. Pagina de web este menită să promoveze și să împărtășească “Not Only Fair Play: Seria de bune practici”. Această pagină de web include și o bază de date ce enumeră toate “Bunele practici” publicate. Textele vor putea fi accesate în întregime pe pagina de web.

A treia metodă va consta în distribuirea de CD-ROM-uri ce vor conține “Bune Practici” în timpul întâlnirilor de proiect, a conferințelor internaționale, a workshop-urilor și a întâlnirilor.

Resurse online

Recenzie asupra dezvoltării de politici privind promovarea “activității fizice” și a legislaturii în statele membre ale Uniunii Europene.

http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0015/146220/e95150.pdf

Project Number: 557089 EPP1-2014-IT-SPO-SCP

Concluzie

Secțiunile care stau la baza ghidului mizează, în primul rând, să creeze un tipar general, cu indicații și sugestii care pot fi transferabile de la nivel transnațional la cel național. În detaliu, capitolele variate care se adresează creatorilor de politici se concentrează pe:

- Acțiuni și sugestii pentru diferitele niveluri de decizie și activitate
- Conexiuni între networking și diferitele niveluri și aspecte ale educației ce privesc activitățile sportive și promovarea și împlinirea lor în contextul școlii
- Sugestii și propuneri pentru monitorizare și evaluare
- O secțiune de resurse online către alte proiecte și publicații, pe lângă resursele interne ale proiectului NOFP.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.